

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 14C/168/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1314212770
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Maroš Maškovič
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2020:1314212770.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v konaní pred sudcom JUDr. Marošom Maškovičom, v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: I. N., R.. XX.XX.XXXX, zverená do náhradnej osobnej starostlivosti W. O., R.. XX.XX.XXXX, D. A. Č.. XX, D., zastúpená kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava so sídlom Vazovova č. 7/A, Bratislava, dieťa rodičov: matka - U. N., R.. XX.XX.XXXX, D. D. Č.. X, D. a otec - K. K., R.. XX.XX.XXXX, D. L. Č.. X, D., o návrhu na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletemu dieťaťu, takto

rozhodol:

I. Otec - K. K., R.. XX.XX.XXXX - je povinný prispievať na výživu maloletej I. N., R.. XX.XX.XXXX sumou 70,- € mesačne vždy do 10-teho dňa príslušného kalendárneho mesiaca vopred, počnúc dňom právoplatnosti tohto rozhodnutia, ktorú sumu je otec povinný zasielať na účet Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava.

II. Zročné výživné v sume 5.618,64 € za obdobie od 23.01.2014 do 30.09.2020 je otec povinný platiť v pravidelných splátkach po 30,- € mesačne spolu s bežným výživným vždy do 10-teho dňa príslušného kalendárneho mesiaca, pod následkom straty výhody splátok, ktorú sumu je otec povinný zasielať na účet Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava.

III. Styk otca s maloletým dieťaťom sa neupravuje.

IV. Súd návrh v prevyšujúcej časti výživného zamietá.

V. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Návrhom doručeným súdu dňa 23.01.2014 sa matka maloletej I., R.. XX.XX.XXXX, domáhala voči otcovi maloletej určenia jeho otcovstva a úpravy výkonu rodičovských práv a povinností tak, že maloletá sa zveruje do osobnej starostlivosti matky a otec je povinný prispievať na výživu maloletej sumou 130,- € mesačne odo dňa začatia súdneho konania, vždy do 10-teho dňa v mesiaci vopred na účet matky a zmeškané výživné je otec povinný uhradiť do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Matka si uplatnila voči vtedy domnelému otcovi maloletej i nárok na náhradu trov konania.

2. Okresný súd Bratislava III rozsudkom č. k. 37P/44/2019 - 35 zo dňa 21.05.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 07.06.2019, zveril maloletú I., R.. XX.XX.XXXX do náhradnej osobnej starostlivosti W.T. O., R.. XX.XX.XXXX, D. A. Č.. XX, D., ktorá je oprávnená a povinná vykonávať osobnú starostlivosť o maloletú v rovnakom rozsahu, v akom ju vykonávajú rodičia, právo zastupovať maloletú a spravovať jej majetok má iba v bežných veciach a matka maloletej je povinná prispievať na

jej výživu sumou 30,- € mesačne vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred, ktorú sumu je povinná zasielať na účet Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava.

3. Rozsudkom č. k. 14C/168/2014 - 157 zo dňa 28.11.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 08.01.2020, súd na základe vykonaného znaleckého dokazovania určil, že muž, ktorého otcovstvo malo byť určené (K. K., R.. XX.XX.XXXX), je otcom maloletej I. N., R.. XX.XX.XXXX z matky U. N., R.. XX.XX.XXXX a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

4. Predmetom konania tak zostal návrh na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej I., R.. XX.XX.XXXX, ktorých úprava je podľa ustanovenia § 110 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“) spojená s konaním o určenie otcovstva.

5. Súd prejednal vec na pojednávaní dňa 08.10.2020, na ktorom vzhľadom na zverenie maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti, matka so súhlasom kolízneho opatrovníka vzala návrh v časti týkajúcej sa osobnej starostlivosti o maloleté dieťa späť a súd konanie v uvedenej časti za prítomnosti všetkých účastníkov konania zastavil.

6. Kolízny opatrovník maloletého dieťaťa zhodne s návrhom matky žiadal, aby súd uložil otcovi maloletého dieťa vyživovaciu povinnosť v sume 130,- € mesačne (bežné výživné), avšak reflektujúc zročné výživné otca za pomerne dlhé obdobie (takmer 7 rokov), ktoré si vyžaduje jeho postupné zaplatenie v splátkach, na otázku súdu kolízny opatrovník súhlasil, aby výživné v sume 130,- € mesačne zodpovedalo súčtu bežného výživného spolu s mesačnou splátkou zročného výživného.

7. Otec nesúhlasil s navrhnutou výškou bežného výživného v sume 130,- € mesačne z dôvodu, že jeho majetkové a sociálne pomery mu neumožňujú platiť výživné v takto požadovanej sume, nakoľko momentálne nie je zamestnaný, nepoberá žiadne sociálne dávky a zarába si iba rôznymi brigádami, ktoré mu nezabezpečujú pravidelný príjem, preto na otázku súdu ani nevedel špecifikovať jeho približný mesačný príjem, dodávajúc, že žije v spoločnej domácnosti s jeho súčasnou partnerkou a dvomi maloletými deťmi.

8. Aplikujúc právnu zásadu, že v mimosporovom konaní je súd povinný zistiť skutočný stav veci (ust. § 35 CMP) a vychádzajúc z ust. § 217 ods. 1 veta prvá Civilného sporového poriadku, podľa ktorého pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia, ilustráciou v Sociálnej poisťovni súd zistil, že otec maloletého dieťa momentálne zamestnaný nie je, nevykonáva prácu ani na základe dohody o pracovnej činnosti a nepoberá žiadne sociálne dávky s tým, že naposledy bol zamestnancom spoločnosti O.K. SHOOTING Security, s. r. o. so sídlom Učiteľská č. 30, Bratislava, IČO: 45 410 437, v ktorej pracoval od 13.06.2019 do 18.02.2020 a jeho priemerný vymeriavací základ za uvedené obdobie činil 516,91 €.

9. Podľa § 62 ods. 1 až 4 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o rodine“), plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

10. Podľa § 65 ods. 1 zákona o rodine, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

11. Podľa § 77 ods. 1 zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

12. Podľa § 2 písm. c) bod 2. Zákona č. 601/2003 Z. z. o životnom minime a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.04.2020 do 31.12.2020 (ďalej len „zákon o životnom

minieme“), za životné minimum fyzickej osoby alebo fyzických osôb, ktorých príjmy sa posudzujú podľa § 3 spoločne, sa považuje suma alebo úhrn súm 81,66 eura mesačne, ak ide o nezaopatrené dieťa.

13. Berúc do úvahy životné minimum ako spoločensky uznanú minimálnu hranicu príjmov fyzickej osoby, pod ktorou nastáva stav jej hmotnej núdze a od ktorej sa určuje minimálny zákonný rozsah vyživovacej povinnosti rodičov voči deťom, súd konštatuje, že 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené dieťa, t. j. zo sumy 81,66 €, predstavuje zákonnú vyživovaciu povinnosť rodiča minimálne v rozsahu 24,50 €.

14. Pri úprave rozsahu vyživovacej povinnosti otca voči maloletej I., R.. XX.XX.XXXX súd hľadiac na záujem maloletého dieťaťa nemohol opomenúť skutočnosť, že maloletá Sára je školopovinným dieťaťom prvého stupňa, ktorého náklady na školské potreby a pomôcky, školské aktivity, stravu a oblečenie (každodenný odev, ale i oblečenie na telesnú výchovu) sú zjavne vyššie ako náklady na vyživovanie dieťaťa v predškolskom veku, preto súd považoval za neprimerane nízke výživné zodpovedajúce zákonom stanovenej minimálnej hranici v sume 24,50 € a určil otcovi vyživovaciu povinnosť v sume 70,- € mesačne, pričom vzal do úvahy objektívnu schopnosť a možnosť otca riadne sa zamestnať tak, aby dosahoval pravidelný mesačný príjem, nakoľko podľa lustrácie v Sociálnej poisťovni je zrejmé, že v období od 06.08.2018 do 20.10.2018 bol zamestnaný v spoločnosti Progress Agency s. r. o. so sídlom Dúbravská cesta č. 4, Bratislava, v ktorej mal zárobok s vymeriavacím základom 403,67 €, a následne v rokoch 2019 a začiatkom roka 2020 bol zamestnaný v už zmienenej spoločnosti O.K. SHOOTING Security, s. r. o. a jeho vymeriavací základ bol takmer 520,- €. Zároveň je nutné mať na zreteli, že otec maloletého dieťaťa (29 ročný človek) netrpí žiadnou telesnou alebo duševnou poruchou, ktorá by ho indisponovala a znevýhodňovala oproti zdravému človeku v hľadaní riadneho zamestnania. Súd vzhľadom na námietku otca, keď odmietol platiť maloletej Säre akékoľvek výživné s tým, že aj sumu 50,- € považoval za privysokú, dáva do pozornosti otca, že sa nemôže vyhovárať na to, že nikde nepracuje a preto sa mylne domnievať, že je spravodlivé, aby bol povinnosti vyživovať svoju maloletú dcéru zbavený. O laxnom správaní otca v súvislosti s plnením jeho vyživovacej povinnosti voči maloletej Säre svedčí aj skutočnosť, že napriek svojej nezamestnanosti sa neprihlásil na príslušnom úrade za účelom poberania dávok v nezamestnanosti, ktoré (odhliadnuc od výšky sociálnych dávok) by mu zabezpečili aspoň pravidelný príjem, kým si nenájde riadne zamestnanie. Súd preto so zreteľom na vyššie uvedené skutočnosti zastáva názor, že otec maloletej I.Á. využil svoj stav nezamestnanosti v snahe účelovo znížiť svoju vyživovaciu povinnosť, argumentujúc tým, že nemá žiadny pravidelný príjem a živobytie si obstaráva len prostredníctvom sporadických brigád. Navyše je nutné zdôrazniť, že otec maloletého dieťaťa bol v konaní nečinný, nakoľko vôbec nereagoval na výzvy súdu, ktorými ho žiadal o dokladovanie svojich príjmov a nákladov, keď poštové zásielky nikdy v odbernej lehote neprebral.

15. Vzhľadom na záujem maloletého dieťaťa súd považoval za žiaduce a spravodlivé priznať mu i zmeškané (zročné) výživné, a to odo dňa začatia súdneho konania (od 23.01.2014, kedy bol súdu doručený návrh) v zmysle ust. § 77 ods. 1 veta druhá zákona o rodine. Zročné výživné, vychádzajúc z priznanej sumy bežného výživného (70,- € mesačne) za obdobie od 23.01.2014 do 30.09.2020 činí sumu 5.618,64 €, ktorú sumu povolil otcovi uhrádzať v pravidelných mesačných splátkach spolu s bežným výživným po 30,- € mesačne, a to pod následkom straty výhody splátok, ak sa otec omešká so zaplatením čo i len jednej splátky.

16. Z vyššie uvedených dôvodov, keď súd so zreteľom na záujem a potreby 9 ročného maloletého dieťaťa a s prihliadnutím na schopnosti a možnosti jej otca dospel k záveru, že je spravodlivé, zákonné a primerané požadovať od otca bežné výživné v sume 70,- € mesačne, návrh matky v prevyšujúcej časti výživného zamietol.

17. Vo vzťahu k zročnému výživnému súd považuje za potrebné uviesť, že povolil otcovi jeho splácanie v minimálnych pravidelne sa opakujúcich splátkach (30,- € mesačne), nakoľko vzhľadom na celkovú výšku zročného výživného (5.618,64 €), bude túto sumu splácať po dobu viac ako 15 rokov, ak dotedy maloletá Sára vôbec bude splňať zákonné podmienky nároku na výživné.

18. Pokiaľ ide o zročné - zmeškané výživné, súd uvádza, že sám otec maloletého dieťaťa svojím obštrukčným správaním v súdnom konaní predlžoval obdobie, za ktoré mu vznikol dlh na výživnom, nakoľko napriek viacerým predvolaniam súdneho znalca z odboru genetiky - Doc. RNDR Vladimíra Feráka - otec sa nedostavil na odber biologického materiálu za účelom určenia otcovstva k maloletej

Sáre a svoju neúčast' ani neospravedlnil. Otec maloletej nerešpektoval ani Oznámenia súdu zo dňa 27.10.2015 a 03.05.2016, v ktorých ho upozornil na hrubé sťažovanie postupu v konaní a napriek poučeniu o možnosti predvedenia alebo uloženia poriadkovej pokuty sa k znalcovi aj tak dobrovoľne nedostavil. Napokon až prostredníctvom Obvodného oddelenia Policajného zboru Bratislava Staré Mesto - východ musel byť otec maloletej predvedený k znalcovi dňa 14.09.2016 za účelom odberu biologického materiálu. Z uvedeného nepochybne vyplýva, že otec maloletej sa vyhýbal DNA testom, teda nechcel uznať a ani preukázať svoje domnelé otcovstvo, čím maril plynulý priebeh súdneho konania a spôsoboval zvyšovanie svojho dlhu na výživnom, keďže na základe znaleckého posudku bolo jeho otcovstvo preukázané s určitosťou 99,9999 %.

19. O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. Predmetom posudzovanej právnej veci bola úprava výkonu rodičovských práv a povinností, resp. vyživovacia povinnosť otca k maloletej I., R.. XX.XX.XXXX a hoci návrh matky znel aj na určenie otcovstva, v ktorom konaní môže súd postupom podľa § 53 CMP na návrh priznať náhradu trov konania vo veci úspešnému účastníkovi, ak to možno spravodlivo požadovať, súd rozhodol o určení otcovstva samostatným rozhodnutím - rozsudkom č. k. 14C/168/2014 - 157 zo dňa 28.11.2019, v ktorom rozhodol aj o trovách konania tak, že žiaden z účastníkov nemá na ich náhradu nárok a rozhodnutie nadobudlo dňa 08.01.2020 právoplatnosť. Vzhľadom na uvedené, keď predmetom veci zostala už len úprava výkonu rodičovských práv a povinností, nevznikol žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje (§ 362 ods. 1 CSP). Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP). Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci (§ 62 ods. 1 CMP).

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní (§ 62 ods. 2 CMP).

V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy (§ 63 CMP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.